

et Aar eller to, vil den være fuldstændig forsvundet. Efter min Mening skal man derfor ikke regne med en virkelig Forøgelse af Nationalformuen som Følge af Krigen. Jeg tror, at man her som paa saa mange andre Omraader, hvor der er Tale om Penge, staar overfor et Blændværk, og at det er dette Blændværk, som foranlediger det alt for store Forbrug baade privat og i det offentlige, ikke mindst i det offentlige.

Jeg har ikke taget Ordet for, at man skulde modsætte sig en Fornyelse denne Gang af Merindkomstskatteloven, men jeg tror — og deri slutter jeg mig baade til Ordføreren for det radikale Parti og til Finansministeren —, at det er sidste Gang, der overhovedet kan være Tale om en saadan Lov. Hvis det nu viser sig, at netop denne Lov overhovedet ikke giver noget Resultat, saa vil man vel lade den falde. Men jeg kunde ønske, at man, inden man lader dette Lovforslag faa Lovskraft, retter de almindelige Fejl, som Loven har vist sig at have. Og det vil man ikke kunne gøre, hvis man ikke sørger for at fordele Skatten paa en anden og bedre Maade, end Tilfældet er.

Jeg har ikke sagt, at Landboerne før falsk Regnskab, det kunde aldrig falde mig ind. Men Svaret har den højtærede Finansminister jo selv givet. Den højtærede Minister sagde, at han ikke dristede sig til at forlange tvungen Selvangivelse af Landboerne, fordi han ikke troede, de var fuldkommen i Stand til at foretage en retfærdig og nøjagtig Opgørelse af deres Indtægter. Der har vi netop Humlen. En Indtægt, som paa Landet er sat til 4—5,000 Kr., er i Virkeligheden maalt med en ganske anden Maalestok end den tilsvarende Indtægt i Byerne. Vort hele Skattesystem er, saaledes som det har været praktiseret i en Aarrække, baseret paa, at Byerne skal betale fuldt ud og Landbruget slippe nemt, fordi det ikke er i Stand til at foretage en nøjagtig Selvangivelse.

Finansministeren (Brandes): Jeg glemte før at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem (Foss) i Anledning af de Ytringer, han fremkom med om Regeringens Forpligtelse til, som han udtrykte sig, at standse Spekulationen. Først maa

jeg derom sige, at Regeringen har ikke direkte noget at gøre med, om Børsen er aaben eller lukket; det er i og for sig andre Myndigheder, der bestemmer det. Regeringen kan, naar man tilraader, at Børsen skal være lukket, bidrage dertil; den kan forhandle, hvis det skal være — det ligger for Resten ikke direkte under Finansministeriet —, om, hvilke Papirer der skal noteres, om der skal være officiel Notering eller ikke. Det ærede Medlem mente altsaa, som han udtrykte sig, at vi skulde have forhindret Spekulationen. Men det ærede Medlem kan jo ikke være ubekendt med, hvor uhyre vanskeligt det vilde være. Selv et Middél som det, han anbefalede: at begrænse Udbyttet — det ærede Medlem talte, saa vidt jeg forstod, for Resten om en enkelt Del af de paa Børsen omsatte Papirer, Skibspapirer —, hvor vanskeligt vilde det ikke i og for sig være at benytte det? Og hvorledes skulde dette kunne føres videre? Medens der dog for Rederiers og Dampskibsselskabers Vedkommende kan anføres, at man ved Opsparing af Kapital vilde sætte dem eller Samfundet i Stand til senere hen at indkøbe Skibe, saa gælder noget tilsvarende aldeles ikke for andre Selskaber. Det kan dog umuligt for hvert af de Selskaber, som nu driver deres Virksomhed under Aktieselskabets Form, være rimeligt, at Regeringen var som en Art Formynder, der bestemte, hvilket Udbytte de maatte give. Jeg skulde ogsaa tro, at hvis man havde forsøgt Regeringsforanstaltninger i den Henseende, vilde der have hævet sig et almindeligt Skrig over, at nu blandede Regeringen sig ogsaa i dette, nu vilde Regeringen ogsaa regulere Prisen for en Aktie i dette og hint af de forskellige Selskaber! Og hvilken Smughandel vilde der ikke alligevel være blevet! Hvilken Spekulation! Men dernæst er jo endelig Spekulation derigennem, at Aktiernes Pris stiger, fordi man venter Udbytte af dem, ikke i og for sig noget forkasteligt. Det ærede Medlem kan da ikke være en saadan Fjende af al Aktiehandel, at han ikke skulde mene, at der er visse Spekulationer, som er berettigede. En vis Haussespekulation kan være berettiget, en vis Baissespekulation kan ogsaa være berettiget — det er for Resten ofte blevet fremhævet i den danske